

Terapie může probíhat s dotekem nebo bez. Je velmi individuální, které části těla se terapeut dotýká.

KRANIOSAKRÁLNÍ BIODYNAMICKÁ TERAPIE

Vůbec nechápu, jak to funguje, ale funguje to – proletělo mi hlavou, když na mě Alice Tománková poprvé položila ruce při kraniosakrální biodynamické terapii.

TEXT: Lenka LIŠKA • FOTO: archiv

O co vlastně jde?

Mohlo by se zdát, že v dnešním světě reklamy a jednoduchých sloganů je dlouhý název terapie marketingovou sebevraždou. Moje kamarádku si dokonce myslela, že jdu někam do kostela (kvůli slovu sakrální). Ale s kostelem, vírou nebo náboženstvím nemá tahle terapeutická metoda vůbec nic společného. Jedná se o spojení dvou latinských slov. Cranium – lebka, sacrum – kost křížová. Biodynamika je tu pak vnímána ve smyslu životní síly. Jak říká Alice – terapeut s láskou, respektem a péčí objímá svýma rukama a svým srdcem celou bytost klienta se všemi jeho složkami. Naslouchá celému tělu, bytosti, orientuje se ke zdraví, které je vždy přítomné i v době nemoci. Umí poznat projev zdraví v těle a projev nezdraví, podporuje samoléčivou sílu systému. Je oporou při zpracování různých témat a traumat. Oporou, která je přijímající, respektující,

která nepodsouvá, nenařizuje a neorganizuje, dává prostor dechu života, aby se vše mohlo uspořádat zpět ke zdraví.

Jak to probíhá?

Pokud se rozhodnete metodu vyzkoušet, čeká vás na úvod velmi příjemný rozhovor, ve kterém s terapeutem proberete, s jakým problémem k němu vlastně jdete. Může to být cokoliv, bolesti, nemoc nebo problém v komunikaci v práci, v rodině, v partnerském vztahu apod.

Já jsem šla do brněnského centra k Alici Tománkové, samozřejmě prioritně kvůli psaní tohoto článku, ale po deseti minutách už se ze mě sypal aktuální problém s konfliktem v současné v práci. Ani jsem netušila, jak jeden zdánlivě malý rozpor může rozklíčovat mnohem hlubší podstatu mých potíží. A to i ve zdravotní rovině. Alice byla neuvěřitelně milá

a pečující, nechala mě, jak se říká, vykucat, a k tomu mi ještě umožnila vidět situaci i zvenku. Navíc svěřit se se svým problém někomu, kdo vás nesoudí a naprosto vás přijímá, je prostě uvolňující i samo o sobě. To je taky hlavní důvod, proč rozhovor před samotnou terapií probíhá. Vede k uvolnění a také navázání vztahu s terapeutem.

Na lehátko prosím

Po úvodním definování hlavního problému už byl čas vyskočit na lehátko. No na lehátko. Já bych tomu spíše říkala pelíšek. Terapie probíhá naprosto v souladu s vašimi hranicemi a s respektem k nim. Zůstáváte obléčení, lehnete si tak, jak chcete, jak je vám to nejvíce příjemné. Alice mě navíc pěkně zabalila do deky, aby mi

bylo při terapii co možná nejkomfortněji. No prostě labůžo. Tahle metoda je někdy natolik relaxační, že někteří klienti během ní i usnou. Což samozřejmě vůbec nevadí. Můžete si samo i schrpnout. ☺

Vzhledem k tomu, že už jsem nějaké terapeutické techniky i masáže zažila, nemám s cizím dotekem problém. Ovšem terapie může proběhnout i bez vzájemného doteku. Terapeut vás celou terapií slovně provází a u každého doteku se vás ptá, jestli smí ruce přiložit a kam. Je to jen o vás.

Energie v rukách

Ležela jsem krásně v teplíčku, pohodlně. Alice se mě zeptala, jestli mi smí přiložit ruce na stehno

Terapeut s láskou, respektem a péčí objímá svýma rukama a svým srdcem celou bytost klienta.

a paži. Samozřejmě jsem souhlasila. Ve chvíli, kdy se mě dotkla, jsem věděla, že tohle bude velký. Okamžitě se mi do celého těla vlila zvláštní energie, jako by mě někdo zapojil do zásuvky. Cítila jsem snad každou buňku svého těla, musela jsem se začít smát. Šimralo to a příjemně brnělo. A to byl teprve začátek. Alice neuvěřitelně přesně vnímala energii mého těla a s naprostou jistotou přešla na tu část, kde byl největší problém, největší blokace. V mém případě to byl podbřišek. Mimochodem o tom jsem se v úvodním rozhovoru vlastně ani moc nezmíňovala, přitom trpím už dlouho bolestmi v této oblasti.

Mám pocit, že to, co jsem vnímala a cítila, se nedá snad ani na papíře popsat. Od lehké bolesti přes energii proudící od vaječníku k vaječníku až po uvolnění, které přicházelo právě přes křízovou kost. Přes tu jako by vše špatně odcházelo pryč. Moje tělo se uvolňovalo a propadalo do podložky. Ačkoliv jsem přesně cítila, že se dotýkáme zřejmě velmi těžkého tématu a traumatického zážitku, byla jsem uvolněná a bylo mi příjemně. Po nějaké chvíli se tělo samo uklidnilo a já vnímala, že terapie končí. Cítila jsem se dobře, jen jsem byla trochu unavená. Měla jsem pocit, že ze mě spadla tuna věcí, které mě omezovaly už dlouho.

Zatím je to jen několik dní od ošetření, přesto u sebe vnímám velké změny. Cítím se ve svém těle mnohem lépe, víc vnímám svoje hranice i sebe sama. V materiální rovině to vedlo k ukončení projektu, který mě už dlouhodobě nebavil, a nastartová-

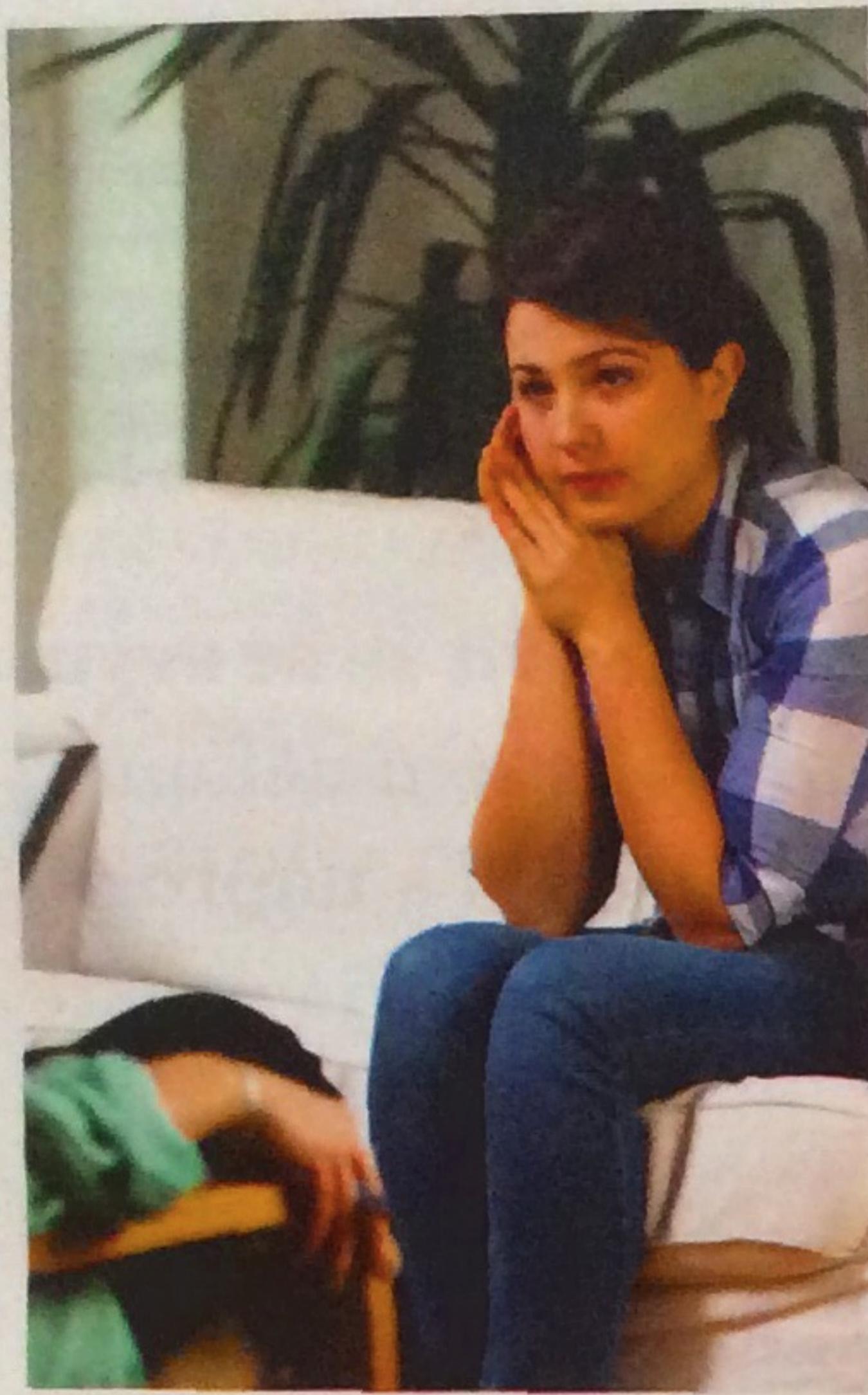
ní nových projektů, do kterých mám mnohem větší chuť. Podbřišek už neboli a je krásně uvolněný. Já se celkově cítím velmi uvolněně a sebevědomě. Vy můžete samozřejmě zažívat úplně jiné pocity, terapie jsou velmi individuální. Doporučuje se absolvovat deset ošetření v rozmezí

Svěřit se se svým problémem někomu, kdo nesoudí a naprosto vás přijímá, je prostě uvolňující.

jednoho až dvou týdnů. Ale i to je jen doporučení, dejte na svůj pocit.

Proč je podle mě kraniosakrální biodynamická terapie metoda, která stojí za vyzkoušení:

- Respekt k tělu. Terapie nastartuje ozdravné procesy, ale pouze tam, kde je na to vaše vlastní tělo připravené. Ono je režisérem, tím, kdo určuje, jaký problém je aktuální, jaký se bude řešit.
- I s velmi traumatickými bloky se zde pracuje velmi šetrně. Několika terapiemi už jsem prošla a většinou bylo nutné se do pocitu, situace, vrátit, prožít vše znova v plné palbě. Vybrečela jsem spoustu slz. Samozřejmě to pomohlo, ale pokud to jde i takhle jemně, je to pro mě mnohem lepší cesta.
- Respekt ke klasické medicíně. Kraniosakrální biodynamická terapie je skvělá pro nastartování samouzdravovacích procesů v těle,

Na úvod vás čeká velmi příjemný rozhovor, ve kterém s terapeutem proberete, s jakým problémem k němu vlastně jdete.

k harmonizaci apod. Ale samozřejmě není náhradou klasické medicíny, která řeší akutní problémy. Alice je navíc zdravotní sestrou na kardiologii, takže vnímá obě polohy. Můžete jít s akutním případem na operaci, a pak se zharmonizovat na terapii. Samozřejmě lepší by bylo začít u terapie, aby k operaci nemuselo dojít, ale to je na zodpovědnosti každého.

V dnešní době je spousta směrů, spousta terapeutických metod, které můžete vyzkoušet. Kraniosakrální biodynamická terapie je jednou z těch, které bych vám pro její šetrnost určitě doporučila. Ovšem vždy dejte na svou intuici, jděte tam, kam vás to táhne. To vám většinou v danou chvíli pomůže nejlépe. #

PRINCIPY KRANIOSKÁRNÍ BIODYNAMIKY mají v západním světě dlouholetou tradici – už od počátku 20. století. Léčebné procesy objevil a popsal Dr. William Garner Sutherland (1873–1954). Při svých experimentech vycházel z osteopatie Dr. Andrewa Taylora Stillá (1827–1917), jehož byl žákem. Sledoval, jak se chová centrální nervový systém mezi lebkou (cranium) a kostí křížovou (sacrum). Zjistil, že lebeční kosti nejsou ve skutečnosti srostlé a že se pohybují pomalým rytmickým pohybem. Tento pohyb nazval primární respirací – dechem života. Životní síla, která tento dech uvádí do pohybu, prostupuje celé naše tělo – každá buňka následuje tento nepatrný pravidelný pohyb, který má svůj vlastní rytmus, nezávislý na dechu a tepu srdce. Tyto pohyby a rytmus umí terapeut vnímat skrze své citlivé ruce. Pokud je proudění primárního dechu pravidelné a silné, v celém těle se rozplývá zdraví (citace z webu www.terezakralova.cz).

V Brně můžete kraniosakrální biodynamickou terapii vyzkoušet u Alice Tománkové, která působí na ulici Skácelova 24 (alice.tomankova@seznam.cz). Více informací o metodě si můžete přečíst na: www.kranio.eu.

LENKA LIŠKA

(*1986, Brno) Moderátorka Hitrádia Magic Brno, textařka a kreativec. Kromě moderování v rádiu se věnuje PR a psaní reklamních textů. V současné době na volné noze. Píše blog o životě (www.liskapise.cz) a blog o komunikaci a autentickém projevu (www.lenkaliska.cz).

